

overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Kaj Poulsen (S):

Det er med stor tilfredshed, socialdemokratiet nu ser, at dette lovforslag omsider bliver gennemført, og det er med overordentlig store glæde, vi kan konstatere, at partier, der normalt betegnes som midterpartier, er villige til fortsat at medvirke til at rette en så åbenbar social skævhed, som dette lovforslag tager sigte på at løse.

De menneskelige og familiemæssige ulykker, som vi ved at arbejdsløsheden skaber, ved vi godt at vi ikke løser ved gennemførelsen af disse ændringer af loven, men hvis man vedtager forslaget om de to årlige reguleringer, kan man mildne de problemer især af økonomisk art, der opstår ved arbejdsløsheden.

Den kynisme over for de arbejdsløse, som lægges for dagen af visse borgerlige partier, klæder efter min opfattelse ikke dansk demokrati. Sidst folketinget behandlede et forslag af lignende art, var der næsten ingen grænser for, hvor stor en forståelse de borgerlige partier havde for de arbejdsløses problemer. Jeg tænker her på fremskridtspartiet, venstre og det konservative folkeparti, men det var selvfølgelig også lige før valget blev udskrevet og man skulle ud på stemmefiskeri. Da man fra de tre partiers side havde set arbejdsløshedsstatistikken og set, at over 100.000 vælgere var afhængige af en retfærdig behandling fra folketingets side, var der ingen grænser for de tre partiers sociale holdning. Da næsten kappedes de om at komme først op at stå, da en ekstra regulering af dagpengesatsen skulle gennemføres til de arbejdsløse. Denne form for politik klæder bestemt ikke dansk demokrati.

Folketinget havde for et par måneder siden finanslovsforslaget for 1975-76 til debat, og her skal det nok bemærkes, at det var den forrige regering, altså venstre-regeringen, der havde udformet og fremsat dette finanslovsforslag. Af dette forslag kunne det ses, at venstre dengang havde samme opfattelse som socialdemokratiet. Denne holdning har venstre nu revideret. Det kunne være interessant at få at vide, på hvilke områder de arbejdsløses vilkår er blevet ændret, så det kan begrunde en sådan radikal ændring af venstres holdning, idet man nu går imod

det, man selv havde planlagt at gennemføre, hvis venstre havde haft regeringsmagten.

Det i betænkningen under punkt A nævnte problem om indførelse af arbejdsløshedsforsikringsordning for selvstændige erhvervsdrivende er epokegørende for denne lovgivning. Ingen andre regeringer har taget et sådant initiativ, selv om det både fra venstres og konservatives side næsten er det eneste saliggørende at kunne fortælle selvstændige erhvervsdrivende, hvor godt man nu vil gøre det for dem. Men denne godgørelse fra de tre partiers side har indtil nu kun vist sig at være snak; realiteterne kommer her og nu fra socialdemokratiet, det radikale venstre og kristeligt folkeparti. Så kan det jo blive interessant at se, om de to partiers vilje er til stede, når sådanne forslag skal gennemføres.

Socialdemokratiet lægger ligeledes stor vægt på de to øvrige punkter, som er nævnt i betænkningen, nemlig de særlige regler for nyuddannede, som kun kan modtage dagpenge i 180 dage inden for det første år efter uddannelsens afslutning, og de værnepligtiges mulighed for efter endt tjenestetid at få ret til dagpenge. Socialdemokratiet ønsker denne 180 dages regel fjernet og de værnepligtiges forhold til denne lov undersøgt, således at man kan gennemføre en retfærdig løsning på dette område.

Hvad angår de af SF stillede ændringsforslag, så er der her et klart bevis for, hvad overbudspolitik er fra dette partis side som fra de partier, som ligger til venstre for socialdemokratiet. Jeg skal her nævne nogle eksempler.

Når socialdemokratiet foreslår 2 årlige reguleringer af dagpengesatserne, så foreslår SF 4. Når socialdemokratiet foreslår halvering af ventetiden til at opnå ret til dagpenge fra 12 til 6 måneder, ja, så foreslår SF ventetiden sat til 3 måneder. Når socialdemokratiet foreslår det ugentlige minimum sat til 15 timer, ja, så foreslår SF det sat til 10. Sådan kunne man tage næsten paragraf for paragraf i de af regeringen foreslåede ændringer i denne lov og se, hvordan SF ser bort fra de politiske muligheder; man ønsker kun at bruge folketinget som reklamebureau for en dårlig overbudspolitik.

Jeg synes lige, jeg skal nævne, at vi i en pressemeddelelse i morges har modtaget et særdeles udokumenteret standpunkt fra